

brage til noget Eignende — ja, jeg for mit Bedkommende kommer naturligvis ikke let der- til, men man kan jo dog ikke vide det — men ialtsald er der dog ikke derved gjort den Skade, som Forslagets Vedtagelse vil medføre. Der er jo allerede talt om, at Skolefondene have Midler til at komme disse Skoler til Under- støttelse, og det er viist, at Skolefondene alle- rede komme flere Skoler tilhjælp. Det for- langes ikke, at disse 4,000 Rd. skulle uddeles af Rigsdagen eller af nogen Myndighed uden- for Regjeringen; men vilde det da ikke være det Naturligste, hvis der skal gøres noget Saa- dant, at forsøge Skolefondene, der allerede have en vis Bane til at virke i den Retning? Jeg vilde ønske, at de ærede Miniistre havde givet Anviisning derpaa; jeg vilde ønske, at den ærede Indenrigsminister havde sagt: Saa kjært det end er mig at faae saa mange Penge at virke med, som muligt, vil jeg dog hellere vise denne Bevilling over til Kultusministeren, til hvis Fag den henhører, forsaavidt de tekniske Skoler angaaer. Og hvad det Beløb angaaer, der fore- slaaes anvendt til Industriudstillinger, maa man saa ikke hellere, ligesom man lader Landhuus- holdningssekskabet virke til Landvæsenets Fremme, overlade til Industriforeningen her at virke i denne Retning. Vilde ikke Regjeringen og just den demokratiske Anskuelse have en langt større Sikkerhed for en heldig og forstandig Fordeling af disse Midler, naar den gik ud fra en For- ening, der i sit Stjeb tæller de vigtigste indu- strielle Mænd i Provindserne, og som med den største Fornøielse vilde optage dem Altsammen? Dette fortjener dog den alvorligste Overveielse. Om det end skulde være nødvendigt at forsøge Midlerne i denne Retning med 4,000 Rd. eller Mere, saa er den i hvert Fald en heldigere Bei end den af de ærede Medlemmer foreslaaede; den af de ærede Medlemmer anviste staber kun Forlegenheder for Ministeren, der skal uddele Summen til saa mange Forskjellige; han maa correspondere med Folk, der kunne raade ham i saa Henseende, og det bringer ham ind i en Række af Forviklinger, som det var bedre at undgaae. Uddelingen vil vække stor Misfor- nøielse, Rivalitet og Skinsyge i Byerne, og det er ikke værd at fremkalde noget Saadant. Jeg skal saaledes opfordre de ærede Herrer til at

tage Forslaget tilbage og, ifald det ikke skulde lykkes at formaae dem dertil, da raade Thinget at stemme imod det

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet: Det ærede Medlem, som nu havde Ordet, har gjort et saa omfat- tende og vidtløftigt Angreb paa det lærde Skole- væsen, at jeg vil haabe, at han, naar vi komme til Kultusministeriets Budget, vil erindre, at Angrebet allerede er steet (Tscherning: Nei!).

N. Sager: Det følger af sig selv, at jeg med Fornøielse bhytter Rolle og fra General bliver Soldat, især under saa god en Fører som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). De Anker, han anførte imod, hvad jeg havde sagt, troer jeg ogsaa beroe paa en . . . (Tscherning: Mis- forstaaelse!), ja, paa en Misforstaaelse fra hans ligesom ogsaa fra Andres Side. Den eneste af dem, jeg nu skal berøre, er den, at jeg ikke med tilstrækkelig Bestemthed skulde have tilfagt et aarligt Angreb paa de Punkter, som jeg vilde foreslaae skulle falde ud af Finanslo- ven. Jeg sagde, at jeg vilde ikke sværge paa, at jeg kom til Thinget igjen Nar for Nar; det var blot en mildere Maade af Høflighed mod Thinget at udtrykke min Mening paa. Den høitærede Minister forsikkrede Forsamlin- gen gjentagende, at jeg havde anført nogle al- mindelige Sætninger. Den høitærede Mini- ster sagde dog ikke, at disse almindelige Sæt- ninger vare urigtige, og jeg har jo aldrig givet dem ud for at være ualmindelige Sætninger. Det er ganske viist Sætninger, som Enhver, der med Opmærksomhed har fulgt disse Sager, maa have tilegnet sig som sine, om han end ikke selv er Forfatter til dem. Den høitærede Minister sagde, at det var saa almindelige Sætninger, at dersom den private Industri sør- ge for Hesteavl, vilde han ikke virke hen til, at Staten skulde drive Hesteavl. Men gvaales ikke netop den private Industri, fordi Regjeringen selv driver den Industri? Ja, lad Staten høre op med at være Hesteavl, saa findes der nok Folk i Landet, som for deres egen Fordeels Skyld ville sørge for den Sag. Den ærede Minister meente, at kun til unge